

JUBILARNE NAGRADE Dio sudova sudi u korist učitelja koji traže isplatu, a dio odbacuje tužbe

Nagrade učiteljima kojima se - posrećilo!?

Sudovi nemaju ujednačene prakse, pa je nekim učiteljima izbor određenog suda donio sreću i presudu u njegovu korist, a drugima nesreću, odnosno gubitak parnice

Jelena Šaško

- Radim kao spremaćica u ivanečkoj osnovnoj školi Ivana Kukuljevića Sakcinskog te mi je trebala biti isplaćena jubilarna nagrada nakon pet godina rada - objašnjava Suzana Prević Bartolić kojoj je zbog neisplate nagrade podigla i tužbu koja je odbijena nakon zaključene glavne rasprave.

U početku svi dobivali

- Jubilarnu nagradu dobili su svi profesori do 2013. godine, a smiješno je i to da u jednoj županiji tužitelji dobe presudu, dok u drugoj ne - negoduje Prević Bartolić.

Odvjetnik Mladen Gajski, koji je vodio spor Suze Prević Bartolić, veli da je takvih slučajeva više tisuća.

- Nakon što su krenule tužbe protiv države, naši su sudovi za isti predmet dočinili različite odluke. Tako

60 posto županijskih sudova sudilo u korist zaposlenika, dok ih je 40 posto sudilo protiv zaposlenika, a jedan od potonjih bio je i varaždinski

su profesori u Osijeku i Splitu dobili presudu i moralu im je biti isplaćena jubilarna nagrada, dok profesorima u Zagrebu nije, ukazuje odvjetnik.

Međutim, to nije sve.

- U početku su se i na drugostupanjskim sudovima presude u korist nastavnika potvrđivale u 99 posto slučajeva, dodaje Gajski.

No, s vremenom se sve to počelo mijenjati, i to prije otprilike dvije godine unatrag. Tada je 60 posto županijskih sudova sudilo u korist zaposlenika, dok ih je 40

posto sudilo protiv zaposlenika, dok recimo u Varaždinu nije - objašnjava Gajski.

S obzirom na to da su neki sudovi bili zatrpani tužbama, dodaje Gajski, kompjuterskim su se sustavom sporovi rasporedivali na županijske sudove u Zagrebu, Rijeci, Splitu, Osijeku i Bjelovaru.

Problem je bio i taj što sudovi nemaju ujednačene prakse, pa je nekim tužiteljima izbor određenog suda donio sreću i presudu u njegovu korist, a drugima nesreću, odnosno gubitak parnice.

Neujednačena praksa

- U međuvremenu je došlo do promjene propisa nadležnosti u rješavanju u dru-

gom stupnju tih radnih sporova - napominje Gajski.

S obzirom na to da su neki sudovi bili zatrpani tužbama, dodaje Gajski, kompjuterskim su se sustavom sporovi rasporedivali na županijske sudove u Zagrebu, Rijeci, Splitu, Osijeku i Bjelovaru.

Problem je bio i taj što sudovi nemaju ujednačene prakse, pa su o nejednakoj sudskej praksi javnost izvijestili Sindikat hrvatskih učitelja i Nezavisni sindikat zaposlenih u srednjim školama. No, ono što se od tada dogodilo je samo odmoglo profesorima. Odvjetnik Gajski objašnjava da su nakon

toga i oni suci koji su sudili u korist nastavnika, bez ikakvog obrazloženja, počeli suditi kontra, a Ustavni sud se proglašio nenadležnim, kao i Vrhovni sud.

- I to je najveći paradoks. Jer imate županijske sudeve koji različito sude, a Vrhovni sud ne zauzima stav o tome i ne daje službeni naputak kako bi se trebalo odlučivati u budućnosti - upozorava Gajski.

Zbog svega toga postoji paradoksalna situacija: u istoj zbornici jedan pored drugog sjedi zaposlenik od kojih je jednom isplaćena jubilarna, a drugom nije!?

- To je paradoks hrvatskog pravosuđa - zaključuje.

U istoj zbornici jedan pored drugog sjedi zaposlenik od kojih je jednom isplaćena jubilarna, a drugom nije!?